

Sygn. akt: I C 153/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zaryczny
Protokolant:	Anna Mosoń

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Gorlicach

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 11.000,00zł (sześć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 maja 2014 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 761,00zł (siedemset sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

- odnotować wyrok

- kal. 3 tyg.

G., dnia 30.05.2016r.

SSR Joanna Zaryczny

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach

z dnia 30.05.2016r.

do sygn. akt I C 153/14

o zapłatę

Powód J. G. wystąpił z pozwem nadanym dnia 20.05.2014r., skierowanym przeciwko (...) SA w W., domagając się zasądzenia kwoty 23.493,00zł, na którą złożyło się:

- zadośćuczynienie w kwocie 15.000,00zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23.05.2013r. do dnia zapłaty oraz
- odszkodowanie 8.493,00zł (w tym utracone zarobki 8.205,00zł i opłaty na nocleg 288,00zł) z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k.148);

a także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. (k.1)

Roszczenie powoda zostało wywiedzione wobec ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy kolizji drogowej, w której powód uczestniczył w dniu 18.03.2013r. na terenie P.. W wyniku kolizji poniósł następujące obrażenia: uraz głowy skutkujący powstaniem nerwicy pourazowej w postaci dolegliwości bólowych głowy o charakterze przewlekłym i zaburzeń snu; skręcenia kręgosłupa w odcinku szyjnym (obrażenia leczone zachowawczo – unieruchomienie w kołnierzu S.), z powstaniem zespołu dolegliwości bólowych o charakterze przewlekłym; stłuczenia kręgosłupa w odcinku piersiowym, z nasileniem dolegliwości związanych z istniejącym wcześniej korzeniowym zespołem bólowym; skręcenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-krzyżowym, z nasileniem dolegliwości związanych z istniejącym wcześniej korzeniowym zespołem bólowym. W okresie leczenia wymagał pomocy osób trzecich, w tym przy przyrządzaniu posiłków, robieniu zakupów, sprzątaniu. Został narażony na stres związany z wypadkiem, procesem leczenia i oczekiwaniem na jego efekty. Musiał na jakiś czas zrezygnować z pasji jaką dla powoda jest sport, szczególnie z piłki nożnej. Zaczął odczuwać strach przed prowadzeniem samochodu, podczas gdy wcześniej czerpał z tego przyjemność. Powód doznał także szkody majątkowej na skutek utraty dochodów, jakie wcześniej uzyskiwał z tytułu sędziowania meczy piłki nożnej jako licencjonowany sędzia. W związku z koniecznością poddania się badaniom w P. poniósł koszty noclegu.

Strona pozwana (...) SA w W. – wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. (k.38)

Pozwany przyznał, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne, uznał swoją odpowiedzialność za skutki kolizji (jako ubezpieczyciel OC sprawy kierującego samochodem marki B. nr (...)) i wypłacił na rzecz powoda kwotę 1.000,00zł zadośćuczynienia oraz odszkodowanie za uszkodzony lub zniszczony sprzęt (800,00zł, w tym uszkodzony telefon 350,00zł, notebook 450,00zł) oraz koszty leczenia 11,50zł. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda związany z wypadkiem został ustalony na 0%. Pozostałe koszty leczenia, poza fakturą za leki nr (...), nie zostały uwzględnione jako niepozostające w związku przyczynowym z wypadkiem (leczenie psychiatryczne i związane z tym leki, laska drewniana, opaska elastyczna). Niezasadne było zdaniem pozwanego domaganie się przez powoda utraconego zarobku z tytułu sędziowania, ponieważ mecze, w których powód miał sędziować rozpoczynały się od 13.04.2013r., podczas gdy niezdolność powoda do pracy trwała do 25.03.2013r. Jako składnik tego wynagrodzenia wchodziły dojazdy na mecze, a skoro powód w nich nie uczestniczył – nie ponosił tych kosztów. Pozwany zakwestionował, by powód sędziował 2-3 mecze dziennie. Zwrot kosztów noclegu jest nieuzasadniony, ponieważ wypadek miał miejsce około godz. 10 i w tym samym dniu powód otrzymał pojazd zastępczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. G. w 2013r. prowadził ze współnikiem firmę zajmującą się organizowaniem imprez masowych na terenie całego kraju. Obowiązki zawodowe powoda wiązały się z odbywaniem podróży samochodowych po całej Polsce. Samochód był dla niego podstawowym narzędziem pracy. Powód był osobą pewną siebie i ambitną, przedsiębiorczą. Dzięki temu osiągał wysokie wyniki w swojej pracy, był w stanie zjednać i przekonać klientów do oferowanych przez siebie usług.

Pasją powoda był sport, zwłaszcza sędziowanie meczów piłkarskich. Powód niemal w każdy weekend sędziował mecze. Zdarzało się także sędziowanie w tygodniu, ale od kiedy narodziło mu się dziecko ze związku z N. W., w tygodniu sędziował rzadziej. Sezon meczowy trwał od kwietnia do maja (tura wiosenna) i od sierpnia do listopada (tura jesienna). Był sędzią ligowym. Uczestniczył w programie „sędzia z gwiazdką”, który po zdaniu egzaminu pozwalał

mu awansować, sędziować mecze wyższej ligi, być obserwatorem oraz uzyskiwać wyższe dochody. Wynagrodzenie za mecze składało się z zapłaty za sędziowanie oraz ryczałtu na dojazd. Ponieważ na jeden wyjazd zazwyczaj udawało się 3 sędziów – ponosili koszty tylko jednego dojazdu, a przysługujący ryczałt za dojazd stanowił ich dochód. Liczba delegacji otrzymywanych na zawody nie była określona regulaminami. Sędzia mógł być delegowany na dowolną ilość zawodów, jeżeli pozostawał w dyspozycji referenta ds. obsady. Powód był wyróżniającym się sędzią, otrzymywał dobre opinie oraz rekomendacje do prowadzenia zawodów na wyższym szczeblu rozgrywkowym.

Prywatnie powód pozostawał w związku z N. W., z którą miał dziecko. Kondycja finansowa powoda była dobra.

W 2012r. powód sędziował 16 meczy: 01.05.2012r. - 1, 02.05.2012r. - 2, 03.05.- 1, 03.06.- 2, 06.06. - 1, 07.06.- 1, 19.08. - 2, 15.09. - 2, 16.09 - 2, 07.10 - 1, 14.10 - 1.

W okresie od 10 kwietnia do 10 listopada 2013r. powód mógłby zostać oddelegowany do prowadzenia (sędziowania) około 96 zawodów, za które mógłby uzyskać wynagrodzenie w wysokości od 30,00zł do 120,00zł za mecz oraz zryczałtowane koszty dojazdu.

(dowód: licencja sędziowska – k.17, oświadczenie Komisji Sędziowskiej Podokręgu P. (...) w G. z dnia 15.11.2013r. – k.18-20, pismo Komisji Sędziowskiej Podokręgu P. (...) w G. z dnia 05.09.2014r. – k.58-62, zeznania świadka N. W. – 51/2-52, zeznania powoda od 00:00:05 k.148, 52/2-54)

W dniu 18.03.2013r. powód prowadząc samochód osobowy marki F. (...) uczestniczył na terenie P. w kolizji drogowej spowodowanej przez kierującego drugim samochodem marki B.. Do kolizji doszło podczas przejazdu przez skrzyżowanie. Powód jechał mając zielone światło. Próbuąc uniknąć zderzenia odbił w bok i samochody uderzyły w słup. O. się poduszki powietrzne. Powód nie stracił przytomności. O własnych siłach wyszedł z samochodu. Ponieważ z samochodu wydobywał się dym, wziął gaśnicę, ale nie było konieczności jej użycia. Odczuwał jedynie dolegliwości kręgosłupa. Samochody zostały odholowane do warsztatu. Powód zatelefonował do partnerki N. W. informując ją o zdarzeniu. Po kilku godzinach udał się do Szpitala w P., gdzie wykonano mu badania (rtg czaszki i kręgosłupa, które nie wykazały zmian urazowych) i skierowano na dalsze leczenie zachowawcze i urazowe. W tym samym dniu odebrał samochód zastępczy. Nie wrócił jednak do miejsca zamieszkania. Postanowił pozostać w P., by wykonać badania, na które otrzymał skierowanie. Zamieszkał w hotelu do 22.03.2013r. Za pobyt w hotelu od 17 do 22.03.2013r. zapłacił 288,00zł.

(dowód: karta informacyjna Centrum Medyczne (...) z dnia 18.03.2013r. – k.10, inf. dla lekarza kierującego - k.10/2, skierowanie do poradni specjalistycznej – k.11, historia choroby CM w P. – k.12-13, faktura nr (...) /-3/2-13 z dnia 22.03.2013r. - k.21, zeznania świadka N. W. – 51/2-52, zeznania powoda od 00:00:05 k.148, 52/2-54)

W wyniku zdarzenia z dnia 18.03.2013r. powód doznał stłuczenia głowy odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa I/II stopnia. Był leczony zachowawczo w (...) i poradni chirurgicznej Centrum Medycznego w P.. Zastosowano kołnierz ortopedyczny szyjny, który powód nosił przez około 10 dni wg zaleceń lekarza, oraz leczenie farmakologiczne. Odbywał rehabilitację. Po około miesiącu zgłosił się do poradni zdrowia psychicznego.

Powód odczuwał miernie nasilone dolegliwości bólowe bezpośrednio po wypadku, które z upływem czasu zmniejszały się w wyniku zastosowanego unieruchomienia w kołnierzu ortopedycznym S. przez około 10 dni. W żadnym momencie nie były tak nasilone, by konieczne było ordynowanie powodowi leków przeciwbólowych. Powód nie doznał ograniczeń w funkcjonowaniu i aktywności życiowej w następstwie doznanych obrażeń - nastąpił całkowity powrót do zdrowia. Doznane urazy nie wywołały u powoda pod względem zdrowia somatycznego uszczerbku na zdrowiu. Nieprawdopodobne jest pogorszenie stanu zdrowia powoda w związku z doznanymi obrażeniami. Powód zakończył leczenie ortopedyczne i rehabilitacyjne w sierpniu 2014r.

Doznane przez powoda obrażenia i ich leczenie nie stanowiły (przy niewielkim nasileniu dolegliwości) przeciwwskazania do prowadzenia zawodów w charakterze sędziego piłkarskiego.

(dowód: opinia biegłego lek.med. W. S. – k.73-74, opinia uzupełniająca – k.102)

Pod względem zdrowia psychicznego u powoda wystąpiło nerwicowe zaburzenie psychiczne pod postacią zespołu stresu pourazowego, które stanowi o około 6% długotrwałym uszczerbku na zdrowiu pozostającym w związku ze zdarzeniem z dnia 18.03.2013r. Jeszcze przed wypadkiem u powoda występowało zaburzenie samopoczucia ze względu na stresującą pracę, co skutkowało rozpoznaniem zespołu wypalenia. Zespół stresu pourazowego pogłębił wcześniej występujące zaburzenia adaptacyjne. Powód leczył się około 2 miesięcy w L., był też na konsultacji w S.. Brał leki, które jednak odstawił z powodu wywoływania złego samopoczucia. Leczenie psychiatryczne zostało zakończone. Rokowania na przyszłość są korzystne.

(dowód: historia choroby PZP w L. – k.44-46 (14-16), opinia sądowo-psychiatryczna specjalisty psychiatry D. R. – k.127-130)

Po kolizji powód nie wrócił do sędziowania meczów piłkarskich. Nie podszedł do egzaminu pozwalającego mu na awansowanie. Leczenie w P. zakończył w piątek 22.03.2013r., natomiast w sobotę rano miał być oceniany na południu Polski. Mógł podejść do egzaminu poprawkowego, lecz tego nie uczynił. Miał możliwość powrotu do sędziowania meczy piłkarskich, lecz wobec zaprzepaszczenia szansy awansu, nie powrócił do tego zajęcia. Uważa, że nie jest w stanie wykonywać obsługi sędziowskiej meczu na właściwym poziomie, ponieważ nie jest w stanie przebiec odpowiedniego dystansu. Nadal biega. Jeździ samochodem. Rozwiązał współpracę ze współnikiem. Sytuację finansową określa jako gorszą. Rozstał się z dotychczasową partnerką. Zawarł związek małżeński. Zamieszkał we W..

(dowód: zeznania powoda od 00:00:05 k.148 52/2-54)

Po zgłoszeniu szkody na podstawie decyzji z dnia 22.05. i 05.12.2013r. strona pozwana wypłaciła na rzecz powoda kwotę 1.000,00zł zadośćuczynienia oraz 800,00zł za uszkodzone rzeczy osobiste i 11,50zł koszty leczenia.

(okoliczność bezsporna: decyzja z dnia 22.05.2013r. – k.7, akta likwidacyjne szkody nr (...))

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie zostały przez strony podważone, nie wzbudziły także podejrzeń Sądu, opinii biegłych, zeznań świadka oraz dowodu z zeznań stron ograniczonego do słuchania powoda.

Opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii lek.med. W. S. (k.73-74) jest rzetelna, kompletna i fachowa. Biegły po przeanalizowaniu dostarczonej dokumentacji medycznej oraz wywiadzie uzyskanym od powoda i po wykonaniu jego badań, bazując na posiadanej wiedzy specjalnej oraz doświadczeniu, wysnuł jednoznaczne i kategoryczne wnioski odpowiadając na postawione przez Sąd pytania. Na wniosek strony pozwanej (k.89) uzupełnił odpowiedź o zdolność powoda do sędziowania meczów piłkarskich w okresie od kwietnia do listopada 2013r, co uczynił w opinii uzupełniającej na piśmie (k.102).

Opinia sądowo-psychiatryczna specjalisty psychiatry D. R. (k.127-130) jest wyczerpująca i fachowa. Biegły bazując na wiedzy o leczeniu powoda z dokumentacji medycznej, odebranych od niego wywiadzie oraz wykonanych badaniach wysnuł wnioski, które nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane.

N. W. (k.51/2-52), partnerka powoda w 2013r., złożyła zeznania, które w ocenie Sądu były wiarygodne, za wyjątkiem twierdzeń dotyczących czasu otrzymania samochodu zastępczego – powód otrzymał go jeszcze w dniu kolizji, nie jak podała świadek – po tygodniu. Nie przekonały Sądu twierdzenia dotyczące łączenia rozstania powoda z partnerką z problemami finansowymi powstałymi na skutek zaprzestania sędziowania z powodu doznanych obrażeń. Skoro samochód został zniszczony, powód musiał otrzymać stosowne odszkodowanie. Z twierdzeń samego powoda wynika, że teoretycznie mógł wrócić do zarobkowania jako sędzia piłkarski, lecz z powodu utraty szansy na awans nie uczynił tego.

Zeznania powoda (od 00:00:05 k.148 52/2-54) były wiarygodne, jeżeli chodzi o okoliczności wypadku, proces leczenia. Przesadzone i nieprzekonujące zaś dla Sądu były fragmenty dotyczące odczuwanych lęków przed jazdą samochodem, skoro już w kilka dni po wypadku powód wrócił samochodem do G., następnie odwoził samochód zastępczy do P., jeździł na leczenie psychiatryczne do L., odbył konsultację w S.. Nie przekonały Sądu także twierdzenia o powiązaniu kondycji finansowej powoda ze skutkami zdarzenia z dnia 18.03.2013r. Nade wszystko powód nie wykazał ile zarabkował wówczas, a ile po kolizji. Zeznając przyznał, że teoretycznie miał możliwość powrotu do zarabkowania przez sędziowanie, lecz jego wolą było zaprzestanie tej działalności. Skoro nadal uprawia aktywność fizyczną, nie zostało w ocenie Sądu wykazane, by nie był w stanie wykonywać czynności sędziowania. Nie przedstawił zaświadczenia stanowiącego o ograniczeniu lub wyłączeniu od określonej aktywności. Powoływał się na trwające dolegliwości bólowe, ale nie zostały one w żaden sposób potwierdzone. Wskazał na uraz kolana, lecz także jego etiologia nie została połączona z kolizją z dnia 18.03.2013r.

Sąd pominął dowód z prywatnej opinii dr n.med. T.N. (k.8-9). Jest to dokument prywatny, który stanowi jedynie poparcie stanowiska i też prezentowanych przez stronę. Z samej treści tej opinii wynika, iż została przeprowadzona bez badania powoda. Zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem opinia prywatna traktowana winna być w kategoriach fachowego poparcia stanowiska strony, która ją załącza, nie jest natomiast równoważna z opinią biegłego powołanego przez Sąd i pracującego po przypomnieniu na złożone przyrzeczenie biegłego sądowego, stwarzające gwarancję bezstronności, obiektywizmu oraz fachowości w opracowaniu opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art.822§1 k.c.). Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art.822 §2 k.c.). O ile strony nie umówiły się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹§1 k.c.).

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013 poz.392) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym(art. 36 ust. 1).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest uzależniona od zakresu odpowiedzialności sprawcy zdarzenia. Na podstawie art.436 w zw. z art.435 §1 k.c. sprawca zdarzenia odpowiada za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. W razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (art.436§2 k.c.), czyli na podstawie art.415 k.c. w zw. z art.444-447 k.c.

Odpowiedzialność sprawcy kolizji - kierującego samochodem marki B., jest bezsporna. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawy nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady.

W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art.445§1 k.c.).

Zadośćuczynienie ma na celu kompensatę nie tylko cierpień fizycznych, ale również niekorzystnych następstw zdarzenia w sferze psychiki poszkodowanego. Ma ono na celu przyniesienie poszkodowanemu równowagi emocjonalnej naruszonej przez doznane cierpienia psychiczne. Zasadniczym kryterium ustalenia wysokości zadośćuczynienia jest rozmiar cierpienia i rozmiar niekorzystnych zmian w życiu poszkodowanego będących następstwem deliktu zawinionego przez sprawcę szkody. Suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma być - zgodnie z art. 445 § 1 k.c. – odpowiednia (wyrok SN z dnia 08 czerwca 2011 r., I PK 275/10, LEX nr 1164114, wyrok SN z dnia 08 sierpnia 2012r. I CSK 2/12, LEX nr 1228578, wyrok SN z dnia 12 lipca 2012 r., I CSK 74/12, LEX nr 1226824).

Sąd przy określaniu wysokości zadośćuczynienia ma obowiązek w każdym przypadku dokonywać oceny konkretnego stanu faktycznego i brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Okoliczności te to przede wszystkim rozmiar doznanych cierpień fizycznych, a więc ból, długotrwałość leczenia i inne dolegliwości, a także cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z doznanymi cierpieniami fizycznymi. Nie bez znaczenia przy dokonywaniu tej oceny jest także wiek poszkodowanego i skutki uszkodzenia ciała w zakresie ogólnej zdolności do normalnego funkcjonowania (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2012r. sygn. I ACa 228/12, wyrok SN z dnia 9 listopada 2007r., V CSK 245/07).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż na skutek kolizji z dnia 18.03.2013r. powód nie odniósł znaczących obrażeń somatycznych, lecz doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym z powodu zespołu stresu pourazowego skutkującego 6% uszczerbkiem na zdrowiu. Powód jest człowiekiem młodym, ambitnym. Przed wypadkiem miał wysokie aspiracje dotyczące pełnienia funkcji sędziego piłkarskiego. Był w pełni sprawny fizycznie, uprawiał wiele sportów. Dużo czasu spędzał za kierownicą, ponieważ obowiązki zawodowe wykonywał na terenie całego kraju.

Na skutek kolizji z dnia 18.03.2013r. doznał dolegliwości bólowych. Nie były one jednak znacząco nasilone, co Sąd wnioskuje z nieprzedstawienia przez powoda czy i jakie środki bólowe zażywał, przez jaki okres. Z uszkodzonego samochodu wyszedł sam, do szpitala zgłosił się samodzielnie po kilku godzinach od zdarzenia. Badania nie wykazały zmian urazowych głowy lub kręgosłupa. Sąd nie neguje, że powód był poobijany i odczuwał ból powodujący dyskomfort, lecz był to ból o miernym nasileniu. Kołnierz ortopedyczny nosił przez 10 dni. Pomimo zgłaszanych lęków był w stanie prowadzić samochód i to na odległych trasach (P. - G. i w drodze powrotnej kiedy pojechał zwrócić samochód zastępczy, leczenie w L., S.). Sąd przyjął, że gdyby dolegliwości bólowe były znaczne, bacząc na konieczność zachowania jednej pozycji podczas prowadzenia samochodu, powód zdecydowałby się na transport innym środkiem (np. pociąg), lecz tego nie uczynił. Powód nie wykazał, by po kolizji korzystał ze zwolnienia z pracy. W aktach likwidacyjnych jest jedynie adnotacja o zwolnieniu od dnia 25.03.2013r., lecz brak dołączonych druków (...). Sam powód zeznał, że zależało mu na szybkim powrocie do pracy, ponieważ wynagrodzenie miał uzależnione od wyników. Z zeznań partnerki powoda wynika, iż doznane obrażenia ograniczały jego aktywność, w tym przy zajmowaniu się dzieckiem. Sąd nie neguje, że kołnierz i dolegliwości bólowe obniżały komfort życia powoda, lecz jak wyżej zauważono, nie były to znaczne dolegliwości, które wyłączałyby go w wysokim stopniu z dotychczasowej aktywności. Powód nie wykazał zaś, by dolegliwości bólowe powiązane przyczynowo z kolizją nadal mu dokuczały i by go ograniczały. Podjął nową aktywność zawodową, założył nową rodzinę, zmienił miejsce zamieszkania.

Opinia biegłego z zakresu psychiatrii wykazała zaś, iż na skutek zdarzenia z dnia 18.03.2013r. powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z powodu zaburzenia nerwicowego, tj. zespołu stresu pourazowego - w wysokości 6%. Powód korzystał z pomocy psychiatry, przyjmował leki. Głównie ta okoliczność stanowiła dla Sądu podstawę do uwzględnienia roszczenia o zadośćuczynienie. Z opinii biegłego psychiatry wynika, iż u powoda już wcześniej występował zespół wypalenia zawodowego, natomiast kolizja nasiliła objawy nerwicy. Wpływ skutków kolizji na zdrowie psychiczne powoda objawił się w porzuceniu zamierzonych wcześniej przedsięwzięć, pomimo iż teoretycznie były możliwe do osiągnięcia, tj. sędziowania meczy piłkarskich, przystąpienie do kolejnego egzaminu. Powód jako osoba z wysokimi aspiracjami istotnie mogła dotkliwie odczuwać pozbawienie szansy na awans. Skutki kolizji wpłynęły na pogorszenie stanu psychicznego powoda i stanowiły czynnik wyzwalający rezygnacyjne nastawienie. Obecnie stan psychiczny powoda jest dobry.

Biorąc pod uwagę niezakwestionowane tezy opinii biegłego psychiatry, oszacowany stopień uszczerbku na zdrowiu, Sąd orzekł o przyznaniu na rzecz powoda zadośćuczynienia w kwocie 11.000,00zł. Sąd policzył ją przyjmując około 2.000,00zł za 1% uszczerbku i uwzględnienie wypłaconej już kwoty 1.000,00zł zadośćuczynienia w postępowaniu likwidacyjnym. Sąd uwzględnił również dyskomfort towarzyszący dolegliwościowym bólowym, które choć nieznacznie to powodowi doskwierały. Ponad powyższą kwotę zadośćuczynienie jako nieuzasadnione zostało oddalone.

Z powyższych względów przy zastosowaniu art. 445§1 k.c. Sąd zasądził tytułem zadośćuczynienia na rzecz powoda kwotę 11.000,00zł.

Odsetek od zadośćuczynienia w pozwie powód domagał się od dnia 23.05.2013r. jako dnia kolejnego po decyzji wydanej w postępowaniu likwidacyjnym. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817§ 1 k.c.). W postępowaniu likwidacyjnym roszczenie zadośćuczynienia zostało zgłoszone, lecz bez skonkretyzowanej kwoty – w aktach likwidacyjnych brak pisma, które by je precyzowało. Ponieważ samo roszczenie zostało zgłoszone na etapie postępowania przedsądowego, zatem strona pozwana mogła liczyć się z wysunięciem dalszego żądania, skonkretyzowane zostało w pozwie, Sąd postanowił policzyć odsetki za opóźnienie od dnia złożenia pozwu, tj. 20.05.2014r. (k.25). Ponieważ już wcześniej żądanie zadośćuczynienia zostało zasygnalizowane, w pozwie zostało jedynie skonkretyzowane, data złożenia pozwu jest w ocenie Sądu adekwatna dla naliczenia odsetek, dlatego przyjął ją przy zasądzeniu ich na zasadzie art.481 k.c.

W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty (art. 444§1 k.c.).

Tytułem odszkodowania powód domagał się zwrotu kosztów noclegu w P. 288,00zł oraz utraconych zarobków 8.205,00zł.

W ocenie Sądu zasadność powyższych roszczeń nie została wykazana.

Decyzja o pozostaniu w P. i prowadzeniu tam procesu diagnostyki i leczenia była jego wolą. Nie było przeszkód, by powód powrócił do miejsca zamieszkania i tam wykonał badania, ponieważ otrzymane skierowania nie ograniczały go co do wyboru placówki. Mógł odbyć podróż np. pociągiem, poza tym, że tego samego dnia otrzymał samochód zastępczy. Nie wykazał też, by musiał pozostać tam od 18 do 22.03.2013r., czyli 4 dni po kolizji, czy nie łączył pobytu np. z wykonywaniem obowiązków zawodowych. Z faktury (k.21) wynika, iż powód przebywał w tym miejscu przynajmniej już 17.03.2013r. kiedy zapłacił 128,00zł, zatem dzień przed kolizją, dalszą część 160,00zł uiszczył dnia 22.03.2013r. Skoro kwota 128,00zł została uiszczona 17.03.2013r. w ocenie Sądu nie obejmowała okresu pobytu od dnia kolizji. O ile pobyt w P. w dniach 18-22.03.2013r. według twierdzeń powoda mógł być związany przyczynowo z kolizją, o tyle nie był to pobyt konieczny. W konsekwencji za nieuzasadnione Sąd ocenił poniesione koszty noclegu i nie zasądził ich tytułem odszkodowania (288,00zł).

Sąd nie uznał także za uzasadnione żądania zasądzenia utraconych zarobków za brak możliwości sędziowania meczów piłkarskich. Do akt dołączone zostało oświadczenie Komisji Sędziowskiej, wskazującej na zawody, do których oddelegowany mógł zostać powód. Sąd zważył jednak, że nie jest to lista zawodów przypisanych powodowi, lecz mecze, do których mógł dopiero zostać oddelegowany. Obejmuje ona ponad 90 pozycji, podczas gdy w roku poprzednim (2012r.) powód sędziował jedynie 16 meczy. Nie był to zatem pewny zarobek, który utracił. Nadto kwota jaką policza powód (8.205,00zł) jest różna od tej wskazanej przez komisję sędziowską (11.784,0zł k.20). Powód nie wyjaśnił, które spotkania policzył. Dochodzona kwota obejmowała także ryczałt za dojazdy. Powód zeznając podał, że zazwyczaj jeździli w trzy osoby, zatem koszty przejazdu były mniejsze, a ryczałt za dojazdy stanowił dochód. Jednak zawsze jakieś koszty dojazdu powstawały, zatem nie cały ryczałt stanowił czysty dochód. Wskazać wreszcie należy, że delegacja na mecze zależała od pozostawiania w dyspozycji referenta ds. obsady zawodów. Powód nie pozostawał wówczas na zwolnieniu lekarskim, przynajmniej okoliczności tej nie wykazał. To czy pozostawał do dyspozycji referenta mogło zależeć od jego woli. Biegły wyjaśnił, że obrażenia nie dyskwalifikowały powoda od sędziowania meczów, a teza ta nie została zakwestionowana.

Reasumując żądanie odszkodowania za utracone zarobki nie zostało uwzględnione.

Na podstawie powyższego żądanie odszkodowania przy zastosowaniu art.444§1 k.c. Sąd oddalił.

Powództwo zostało uwzględnione w części około 46%. Powód uiścił opłatę do pozwu 1.175,00zł (k.2), zaliczkę 900,00zł (k.56). Strony były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników ustanowionych z wyboru. Sąd przyznał biegłym wynagrodzenie w kwotach: 319,70zł z zaliczki (k.77a), 31,97zł z zaliczki (k.113), 300,00zł z zaliczki (k.134). Biorąc pod uwagę koszty powstałe po obu stronach (wraz z kosztami pełnomocnika 2.417,00zł) i stopień uwzględnienia powództwa pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 2.067,00zł (46% z 4.492,00zł), powód pozwanemu 1.306,00zł (54% z 2.417,00zł). Po kompensacji na zasadzie art.100 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 761,00zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron
3. K.. 2 tygodnie
4. Po prawomocności zwrócić dokumentację leczenia powoda oraz akta likwidacyjne
5. Po prawomocności zwrócić powodowi pozostała zaliczkę 248,33zł

N., dnia 13.06.2016r.

SSR Joanna Zaryczny